

at han bliver der. Jeg skal i Forbindelse med dette gjøre en Bemærkning til et æret Medlem, som sidder tværs overfor mig, og som ved 2den Behandling undrede sig over, at jeg havde talt om Menneſterettigheder her. Han ſagde ſaaledes, at den Slags Menneſterettigheder maa man vaage over ikke forholdes Nogen med Urette, og ſaa ſpøir han til: „Seg mener endogsaa, at der ſnarere bør vaages over, at Indfødsretten ikke bør tildeles nogen Fremmed, ſom ikke tilfulde fortjener det“. Jeg er enig med ham i dette, jeg mener ogsaa, at Indfødsretten ikke bør tildeles nogen Fremmed, ſom ikke tilfulde fortjener det, men naar vi nu have en beſtemt Mand, ſom efter alle de Regier, vi hidtil have fulgt, og alle de Love, ſom have været anvendte i den Henſeende, netop opfylder den Betingeſe at fortjene det tilfulde, ſaa ſiger jeg, ſaa ſkal han ogsaa have Indfødsretten, og naar han ſaa ikke ſaar den ſammen med Andre, ſom have ſamme Betingeſe for at ſaae den, og ved Siden af en hel Del, der er iſtand til at ſaae den, men ſom ikke har tilſvarende Betingeſer, ſter der ham Uret, og den ſkulle vi ikke være med til. Derfor ſkal jeg tillade mig at anbefale at ſtemme imod Miniſterens Vædringsforſlag og for Lovforſlaget, ſom det foreligger.

Monrad: Med Henſyn til den konſtitutionelle Indvending, ſom atter idag er fremført af den høitæredede Indenrigsminiſter, ſkal jeg aldeles henholde mig til vor Formands Erklæring og mine Yttringer under 2den Behandling. Hvad ſelve Spørgsmaalet angaar, ſkal jeg ſtemme for Indenrigsminiſterens Vædringsforſlag. Grunden hertil er denne: Det er meget muligt, naar man forelaagde Spørgsmaalet for en Forſamling af Profuratorer, at diſſe vilde erklære: Jo, Byraadet har anbefalet Hr. Ulſja. Det er meget muligt, men mig forekommer denne Anbefaling, naar jeg underſøger den, at være ſaa overordentlig mager, ſaa pilmager, at der ikke er Spor af Jøde ved den; thi hvor Mange er det, der have anbefalet ham? Der ere To, og af diſſe To er den ene hans Slægtning (Børentzen: Hans Søn?), nei, hans Slægtning. Der bliver alſaa kun en Uvillig tilbage. Lad os nu ſe, hvordan det ſtiller ſig med dem, der ere imod ham. Der er To, ſom ſige: Nei, vi vilde ikke anbefale ham, og En, ſom ſiger: Ja, og jeg vil udtale, at jeg ikke vil anbefale ham. Det er tre. Saa kommer man igjen ſammen den 29de December. Da mødte To, ſom have været fraværende, og diſſe To erklære, at de ikke vilde anbefale ham, at de ikke kunne anbefale ham. Det er alſaa indlyſende, at

der af Byraadets, jeg tror 8 Medlemmer — maatte 9 — er 5, der erklære, at de ikke vilde anbefale ham. Ja, det kan gjerne være, at det er en yderſt hæderlig og agtværdig Mand; der foreligger jo en Mængde Erklæring og Andragender, men jeg kan ikke lægge ſaa overordentlig ſtor Vægt paa, hvad der underſkrives paa et ſaadant Andragende. Det er oplyſt, ſom man kan ſe, at ſelv det ene af Byraadsmedlemmerne, der erklærer ikke at kunne anbefale ham, har tidligere været med til at underſkrive Andragendet, maatte været en af de Førſte til at underſkrive Andragendet (Aſfrydſe af Berg); men naar der er en ſaadan Stemning for ikke at anbefale ham blandt Byraadets Medlemmer, ſaa ſunder jeg, det er betænkeligt, at vi vilde gjøre det til et Stridsſpørgsmaal ligeoverfor Miniſterten og maatte ogsaa det andet Thing. Det er betænkeligt, det kan jeg ikke Andet end fraraade, og jeg ſtemmer derfor for Indenrigsminiſterens Vædringsforſlag.

Formanden (Arabbe:) Det glædede mig, at den ærede Taler ikke optog en Aſfrydſe, ſom fremkom under hans Foredrag, men da den deſværre blev hørt af Flere, maa jeg beklage, at den er bleven fremſat.

Jagd: Jeg ſkal blot ganſke kort motivere min Aſſtemning. Jeg ſtemmer for Vædringsforſlaget, men vil dog ved Siden deraf bemærke, at jeg i Meget deler de Anſkuelſer, ſom bleve udtalte af min ærede Ven fra Slagſe (Dahl), der er Medlem af Udvalget. Derſom der i dette Dieblit forelaa et ſærligt Lovforſlag om, at den Vaagjel-dende ſkulde have Indfødsret, vilde jeg ſtemme for det, og jeg agter ogsaa at ſtemme derfor, naar et ſaadant Forſlag fremkommer, og ikke anderledes oplyſt eller oplyſt paa ſamme Maade ſom nu i dette Dieblit, men jeg kan ikke Andet end erkjende det for betænkeligt, at man bruger de øvrige Perſoner i Indfødsretsloven ſom et Pres til derved at tvinge en anden Mand igjennem. Vort hele konſtitutionelle Maſtineri bliver virkelig mere og mere ubrugeligt i det Dieblit, vi ſtride frem paa denne Vei. Selv om man tidligere har brugt den Fremgangsmaade at ſammentalbe alle dem, ſom man onſtede at give Indfødsret, i et Lovforſlag, maa man dog erkjende, at enhver enkelt Mand, der tildeles Indfødsret, har en ſaa fuldſtændig iſoleret, af de Andre uafhængig Stilling, at det ikke kan være korrekt eller rigtigt at gjøre Meddelelſen af Indfødsret til de andre paa Lovforſlaget Optagne afhængig af Meddelelſen af Indfødsret til den Enkelte. Af den